

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorivs
III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvs I., Stephanvs IV.,
Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt& reges
Francorvm, Carolvm Martellvm, ...**

Gretser, Jacob
[München], 1613

Epistola Gregorij III. Pontificis ad Carolvm Martellvm. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

EPISTOLÆ
 SVMMORVM PON-
 TIFICVM AD PRIN-
 CIPES ET REGES
 FRANCORVM.

Epistola Gregorij III. Pontificis ad
 Carolum Martellum.*

I.

DOMNO excellentissimo filio Carolo Subre-
 gulo. Gregorius Papa. Nimia fluctuamus
 tribulatione & lacrymæ die noctuq; ab o-
 culis nostris non deficiunt, quando conspi-
 cimus cotidie, & vndiq; Ecclesiam sanctam DEI à suis,
 in quibus spes erat vindicandi, destitui filiis. Propte-
 rea coartati dolore in gemitu & luctu consistimus,
 dum cernimus id, quod modicum remanserat, præ-
 terito anno, pro subsidio & alimento pauperum Chri-
 sti, seu luminarium concinnatione, in partibus Ra-
 uennatum, nunc gladio & igni cuncta cõsumi à Lu-
 ithprando & Hilprando Regibus Langobardorum:
 sed in istis partibus Romanis mittentes * plura exer-
 cita similia nobis fecerunt & faciunt, & omnes * salas
 sancti

* Initit Põ-
 tificatum
 Anno Chri-
 sti 731.

Mortuus

141.

Exstat a-
 pud Baron.

Tom 9.

Anno 740.

N. 20. C.

Cent. 8.

Magdeb.

cap. 10.

* plures ex-
 ercitus.

* B. Scalas,

C 3

sancti Petri destruxerunt, & peculia, quæ remanserāt, abstulerunt, & nulla nobis apud te, excellentissime fili, refugium facientibus peruenit hactenus consolatio; sed ut conspiciamus, dum indultum à vobis eisdem Regibus est motiones faciendi, q, eorum falsa suggestio plusquam nostra veritas apud vos recepta est; & timeamus, ne tibi respiciat ad peccatum; quando nunc, vbi resident ipsi Reges, ad exprobrationem nostram ita, proferunt verba dicentes: *Adueniat Carolus, apud quem refugium fecistis, & exercita Francorum, & si valent, adiuuent vos, & eruant de manu nostra.*

O quam insanabilis dolor pro his exprobrationibus in nostro retinetur pectore, dum tales ac tanti filij, suam spiritualementem matrem, sanctam Dei Ecclesiam, eiusque populum peculiarem, non conantur defendere; potens est, carissime fili, ipse princeps Apostolorum, ob à domino sibi concessam potestatem, defendere domum, & populum peculiarem, atq; de inimicis dare vindictam, sed fidelium filiorum mentes probat. Nō credas, fili, falsidicis suggestionibus ac suasionibus eorundem Regum. Omnia enim falso tibi suggerunt, scribentes circumventiones, q, quasi aliquam culpam commissam habent eorum duces, id est, Spoletinus & Beneuentanus. Sed omnia mendacia sunt. Non enim pro alio, (satisfaciat tibi veritas, fili) eosdem Duces persequuntur capitulo, nisi pro eo, q, noluerunt, præterito anno, de suis partibus, super nos irruere; & sicut illi fecerunt, res sanctorum Apostolorum destruere, & peculiarem populum depradare, ita dicentes ipsi duces, quia contra Ecclesiam sanctam Dei, eiusque populum peculiarem non exercitamus: quoniam & pactum cum eis habemus, & ex ipsa Ecclesia fidem accepimus; ideoque mucro eorum defa-

defauit contra eos. Nam ipsi prædicti duces parati fuerunt, & sunt, secundum antiquam consuetudinẽ eis obedire; sed illi retinentes iram pro eo, q̄ superius diximus, per exquisitam occasionem, volentes illos, & nos destruere & inuadere; ideo vtrosq; persequentes vestræ bonitati suggerunt falsa, vt & duces illos nobilissimos degradent, & suos ibidem prauos ordinent, duces, & multo amplius cotidie & ex omni parte Dei Ecclesiã expugnent, & res B. Petri principis Apostolorum dissipent, atq; populum peculiarem captiuent.

Tamen vt rei veritas vobis* declaretur, Christianissime fili, iubeas, post ipsorum Regum ad propriã reuersionem, tuum fidelissimum Missum, qui nõ à præmiis corrumpatur, dirigere, vt propriis oculis persecutionẽ nostram, & Dei Ecclesiæ humiliationẽ, & eius rerum desolationẽ, & peregrinorum lacrymas* con-
 spiciat, & tuæ bonitati omnia pandat. Sed hortamur
 bonitatẽ tuam corã domino, & eius terribili iudicio,
 Christianissime fili, vt propter dominum & animæ
 tuæ salutem, subuenias Ecclesiæ S. Petri, & eius peculiari populo, eosdemq; Reges sub nimia celeritate refutes, & à nobis repellas, & iubeas eos ad propria reuerti, Nõ despicias deprecationem meam, neq; claudas aures tuas à postulatione mea; sic non tibi ipse princeps Apostolorum claudat cœlestia regna.

Coniuro te* in dominũ viuum & verũ, & ipsas sacratissimas clauas Cõfessionis B. Petri, quas vobis ad Regnũ dimisimus, vt nõ proponas amicitia Regũ Lãgobardorũ amori principis Apostolorũ, sed velocius & sub nimia festinatione sentiamus, post Deum, tuam consolationẽ, ad nostrã defensionẽ, vt in omnib. gentib⁹ declaretur vestra fides, & bonũ nomẽ: quatenus &

nos

*Psal. 19.*** B. Ant-
hardus, &
in marg.
Anihardus*

nos cum Propheta mereamur dicere. *Exaudiat te Do-
minus in die tribulationis, protegat te nomen Dei Iacob.* Ha-
rum autem litterarum portitor, * Anhard vester fi-
delis, quod oculis suis vidit, & nos ei iniunximus, om-
nia tua benignæ excellentiæ viua voce enarrabit. Et
petimus bonitatem tuam coram Deo teste & iudice,
vt nimis festinanter nostros lenias dolores, & lætabun-
da nobis celeriter mittes nuncia, vt læti effecti animo,
die noctuq; pro te tuisq; fidelibus, coram sacris san-
ctorum Principum Apostolorum Petri & Pauli Con-
fessionibus domino fundamus preces.

*Item Epistola Gregorij secunda ad Carolum
missa similiter pro defensione san-
ctæ & Ecclesiæ.*

II.

*Exstat Cér.
& Magdeb.
cap. 10.*

DOMNO excellentissimo filio Carolo Subre-
gulo Gregorius Papa. Ob nimium dolorem,
cordis & lacrymas, iterata vice tuæ excellen-
tiæ necessarium duximus scribendum, confidentes te
esse amatorem filium beati Petri principis Apostolo-
rum, & nostrum; & quod pro eius reuerentia; nostris
obedias mandatis, ad defendendam Ecclesiam Dei, &
peculiarem populum, qui iam persecutionem & op-
pressionem gentis Langobardorum sufferre non pos-
sumus. Omnia enim luminaria ad ipsius principis
Apostolorum, & quæ à vestris parentibus, & à vobis
* offerata sunt, ipsi abstulerunt, & quoniam ad te, post
dominum, confugium fecimus, propterea nos ipsi
Langobardi in opprobrium habent, & opprimunt.

** oblata.*

Vnde